Τεχνικές Βελτιστοποίησης

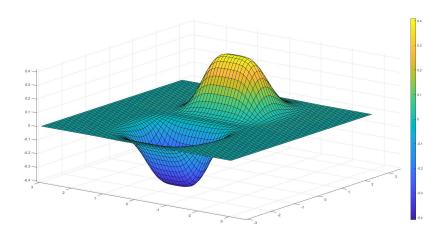
 $\begin{array}{l} I\Omega \text{Annh} \text{S-}\Pi \text{Anafi} \text{Oth} \\ M \text{Hothtothiah} \end{array}$

AEM: 8872

Θέμα 1

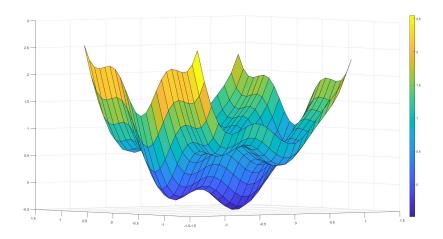
Γραφική παράσταση της συνάρτησης

$$f(x,y) = x^3 \cdot e^{-x^2 - y^4}$$

Γραφική παράσταση της συνάρτησης

$$g(x,y) = x^4 + y^2 - 0.2sin(2\pi x) - 0.3cos(2\pi y)$$

ο κώδικας των γραφικών παραστάσ ϵ ων υπάρχ ϵ ι στο αρχ ϵ ίο $plot\_functions.m$

Θέμα 2

Ζητούμενα

Στο πρώτο θέμα μας ζητείται να υλοποιήσουμε και να εφαρμόσουμε τη μέθοδο μέγιστης καθόδου (steepest descent) για να ελαχιστοποιήσουμε τις συναρτήσεις f και g παίρνοντας τα αρχικά σημεία i) (0,0), ii) (-1,-1), iii) (1,1). Το βήμα γ_{κ} θα επιλεγεί:

- σταθερό της επιλογής μας
- μεταβλητό τέτοιο ώστε σε κάθε επανάληψη να ελαχιστοποιείται η $f(x_k+g_k\cdot d_k)$
- βάσει του κανόνα Armijo

Περιγραφή αλγορίθμου

Θεωρούμε το πρόβλημα ελαχιστοποίησης μιας συνάρτησης τουλάχιστον δυο φορές παραγωγίσιμης f, στην ιδέα της επαναληπτικής διαδικασίας η οποία έχει ως εξής: Ξεκινάμε από το σημείο x_0 και παράγουμε διαδοχικά τα διανύσματα $x_1, x_2, ...$ ώστε

$$f(x_{k+1}) < f(x_k)$$
  $k = 0, 1, 2, ...$

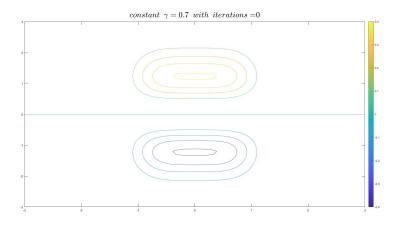
Ο αλγόριθμος υλοποιεί την ιδέα της επαναληπτικής καθόδου που μας οδηγεί σε ολοένα και βελτιωμένες τιμές της f, προς την ελαχιστοποίηση της.

Σταθερό γάμμα

Θέτουμε ένα σταθερό $\boxed{\gamma=0.7}$ της επιλογής μας για την συνάρτηση f και εντός του αλγορίθμου κάνουμε τους απαραίτητους ελέγχους για να δούμε αν η επιλογή μας αυτή θα συγκλίνει σε κάποιο αποτέλεσμα. Όταν η τιμή του γ είναι πολύ μικρή τότε τα βήματα των επαναλήψεων για την εύρεση ελαχίστου αυξάνουν σημαντικά. Απο την άλλη η επιλογή ενος μεγάλου γ για το σύστημα προκαλεί αστάθεια καθώς με μεγάλο βήμα ο αλγόριθμος αδυνατεί να βρει τον ελάχιστο. Επίσης για την ακρίβεια e, δηλαδή πόσο κοντά θα είμαστε στο ελάχιστο επιλέξαμε αρκούντος μικρή τιμή $\boxed{e=10^{-4}}$

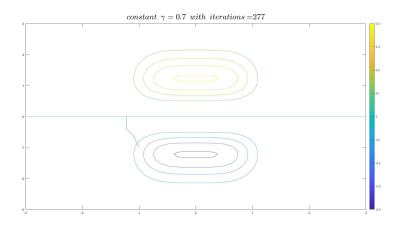
Πιο αναλυτικά, στο ελάχιστο η παράγωγος είναι μηδέν οπότε για να προσεγγίσουμε το ελάχιστο και να βρισκόμαστε κοντά του πρέπει η παράγωγος να είναι πολύ μικρή-σχεδόν μηδέν. Οπότε ξεκινώντας για γάμα 0.7 έχουμε τις εξής γραφικές για την μέθοδο μέγιστης καθόδου.

Σημείο (0,0) της συνάρτησης f

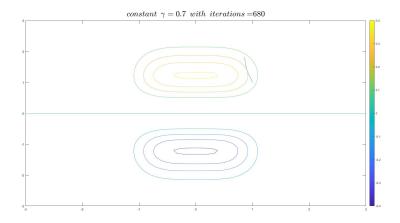
Στο σημείο (0,0) η παράγωγος είναι μηδέν οπότε ο αλγόριθμος τερματίζεται πρόωρα και δεν μπορούμε να μετακινηθούμε για την εύρεση ελαχίστου.

Σημείο (-1,-1) της συνάρτησης f

Στο σημείο (-1,-1) μετά απο 277 επαναλήψεις καταλήγουμε σε τοπικό ελάχιστο (-1.22,-0.03) με δοσμένη ακρίβεια $\rm e{=}10^{-4}$.

 Σ ημείο $(1{,}1)$ της συνάρτησης f

Στο σημείο (1,1) μετά απο 680 επαναλήψεις καταλήγουμε σε τοπικό μέγιστο (0.85,1.83) με δοσμένη ακρίβεια $e{=}10^{-4}$.

Ελαχιστοποίηση $f(x_k + g_k \cdot d_k)$